

Maria Tuchowska
Projekty katechez dla kl. I gimnazjum.

Temat: Jestem człowiekiem.

Cel główny: Ukazanie wartości osoby ludzkiej w relacji z Bogiem, drugim człowiekiem, z samym sobą.

Cel szczegółowy: Uczestnik spotkania wie, że jest kimś oryginalnym, niepowtarzalnym, ma poczucie własnej wartości.

Pomoce: Duże arkusze papieru, pisaki, taśma lub płyta z nagraniem spokojnej muzyki, arkusz ewaluacyjny, kolorowe „cenki”.

Miejsce: Sala lekcyjna - przygotowane miejsca do pracy w zespołach 4 -5 osobowych.

Przebieg spotkania:

1. Uczniowie sami dokonują podziału na grupy. Można zasugerować, aby w zespołach znalazły się osoby, które mało się znają.
2. Wyjaśnienie ćwiczenia - cel powinien pozostać niespodzianką, która uczniowie odkrywać będą podczas pracy.
3. Każda grupa maluje na swoim arkuszu papieru kwiatek (tyle płatków ilu członków grupy, środkowe kółko takiej samej wielkości jak płatki). Każdy uczestnik podpisuje się w „swoim” płatku.
4. W czasie 20 minut uczniowie starają się znaleźć jak najwięcej indywidualnych cech (np. noszę okulary, nie cierpię zupy pomidorowej, należę do grupy oazowej, itd., wpisuje je do swojego płatka. Można wpisać tylko te cechy, których nikt inny nie ma. Wszystkie cechy, które dotyczą wszystkich członków grupy, wpisują do środkowego koła. [Uwaga! Katecheta powinien czuwać i w miarę potrzeby pomagać uczniom nieśmiałym lub zamkniętym w sobie, aby nie pozostał nikt z pustym płatkem.]
5. Na podstawie cech wspólnych każdy zespół przyjmuje jakąś nazwę, którą wpisuje obok kwiatka.
6. Po wyeksponowaniu arkuszy następuje podsumowanie pracy zespołów. Należy zwrócić uwagę na fakt, że mimo pewnych cech wspólnych, jesteśmy jednak inni, oryginalni w pewnych cechach. [Uwaga! Jeśli istnieje taka możliwość dobrze byłoby, aby plakaty pozostawały wyeksponowane przez jakiś czas. Pozwoli to każdemu uczestnikowi zajęć określić siebie wobec grupy, pozwoli także lepiej poznać kolegów.]
7. Na zakończenie katecheta powinien przypomnieć znaną uczniom prawdę ewangeliczną, że Jezus Chrystus podchodził z jednakową miłością do każdego człowieka, dostrzegał jego zalety i leczył ułomności (celnik Zacheusz, łotr na krzyżu). Każdy człowiek może obdarować czymś

drugiego, trzeba tylko chcieć zobaczyć w sobie to wszystko, co mogę innym dać.

Zapis do zeszytu: Każdy uczeń zapisuje pod tematem swoje oryginalne cechy.

Sprawdzenie: Uczestnicy katechezy wychodząc z sali zaznaczają na arkuszu ewaluacyjnym swoje samopoczucie.

Przykład arkusza:

--	--	--

czuję się źle

czuję się tak jak przed
katechezą

czuję się świetnie

Temat: Żyjmy najpełniej.

Cel główny: Kształtowanie umiejętności odróżniania wolności od swawoli.

Cel szczegółowy: Uczestnik katechezy wie, że pełnia życia to odpowiedzialnie kierowany harmonijny rozwój wszystkich sfer człowieka - ciała, rozumu i ducha.

Pomoce: Duże arkusze papieru podzielone pionową kreską. Po lewej - znak „+”, po prawej - znak „-”; pisaki; trzy zestawy pomocy dla grup złożone z różnych przedmiotów.

Przykładowe zestawy pomocy:

1. Dotyczące ciała: ilustracje przedstawiające pracujących fizycznie ludzi, ilustracje przedstawiające sportowców, opakowanie witaminy C, saszetka szamponu do włosów, szczoteczka do zębów, pilniczki do paznokci, banknot lub moneta, zielona gałązka lub zdjęcie z ogrodu botanicznego, broszura „Zdrowe odżywianie”, czapka z włóczki, fotografia narkomana lub pijaka, itd.
2. Dotyczące rozumu: kalkulator, zbiór zadań z matematyki, atlas geograficzny, bilet kolejowy, kartonik z zapisanym adresem internetowym, egzemplarz prasy codziennej, encyklopedia, płyta CD. z programem edukacyjnym, słownik angielsko - polski, itd.
3. Dotyczące ducha: ilustracje przedstawiające modlących się ludzi, różaniec, tomik poezji, płyta kompaktowa lub kasetka magnetofonowa, bilet do teatru lub informator teatralny, zaproszenie na rekolekcje, ilustracje przedstawiające osoby opiekujące się ludźmi starymi lub kalekami, zdjęcie zakochanych, fotografia przedstawiająca procesję chorych w Lourdes.

Miejsce: Sala lekcyjna - przygotowane miejsca do pracy dla trzech grup (7 - 9 osób).

Opis zajęć: Uczniowie w zespołach będą zastanawiać się nad tym, jakie działania rozwijają poszczególne sfery człowieka, a jakie okaleczają. Zestawy pomocy sugerują pewne działania, ale nie wyczerpują tematu. Konieczne jest wprowadzenie katechety wyjaśniające, że każdy człowiek rozwija się w trzech przestrzeniach: ciała, rozumu i ducha. Pytanie przez jakie działania?

W podsumowaniu pracy katecheta może zwrócić uwagę, że są ludzie, którzy rozbudowując nadmiernie którąś sferę, okaleczają siebie. Np.: świetnie wyćwiczony sportowiec, z którym nie ma o czym porozmawiać, profesor tak bardzo skupiony na działalności naukowej, że zapomniał o higienie, członkowie sekt popełniający zbiorowe samobójstwa, itd.

Przebieg zajęć:

1. Podział klasy na zespoły, objaśnienie pracy i rozdzielenie zestawów pomocy.

2. W czasie 20 minut uczniowie wypisują na arkuszach działania rozwijające („=”) i okaleczające („-”) daną sferę. [Uwaga! Niektóre działania,

jeśli nie są kontrolowane, mogą zmienić się z pozytywnych na negatywne, np.:
lekarstwa leczą, ale zażywane bez kontroli prowadzą do lekomanii.]

3. Każda grupa relacjonuje swoją pracę. Pozostali uczniowie mogą uzupełniać prace innych grup.

4. Podsumowanie - uczniowie sami powinni sformułować wniosek, że pełnia życia to harmonijny rozwój człowieka w zakresie ciała, rozumu i ducha.
Zapis do zeszytu: temat, a w domu każdy uczeń zapisze kilka przykładowych działań rozwijających i okaleczających ciało, rozum i ducha. Zadanie jest równocześnie sprawdzeniem, czy cel został zrealizowany.